

Čas přípravy
30 minut

Čas realizace
1,5 hodiny

Prostor
klubovna

Roční období
kdykoliv

Počet účastníků
libovolný

Věková kategorie
4.–5. třída/10–11 let

CHRÁNÍME SVÉ ZDRAVÍ

Obecný cíl: Rozvoj těchto kompetencí: k řešení problémů a občanská.

Konkrétní cíl: Dokáže ošetřit drobná poranění.

Motivace: Máme jen jeden život, jedno zdraví a to si musíme chránit. Když se kamarád zraní, umíš pomoci?

Potřeby: Cvičné obvazy, dlahy, trojčípé šátky.

K tomuto metodickému listu je k dispozici pracovní list P16A.

Provedení: Činnost je lépe si rozdělit do dvou aktivit – v první se můžeme zaměřit na „teorii“ a povídání, případně nejjednodušší ošetření, ve druhé pak více procvičovat věci prakticky. Je dobré se k těmto aktivitám vracet průběžně.

První část vedoucí zahájí rozhovorem s dětmi. „Víte, čemu se říká první pomoc? Kdo ji může poskytnout? Pomohl někdo z vás kamarádovi? Pomohl vám někdo, když se vám něco stalo?“

Vedeme děti k tomu, aby si uvědomovaly, že poskytnout pomoc by mělo být vlastně samozřejmostí. „Aby naše pomoc byla účinná, musíme vědět alespoň základní věci.“

Společně si vyprávíme o tom, jak správně ošetřit např. ránu po vytažení třísky, oděrky, popálení, puchýře apod. Upozorníme na nebezpečí klíšťat – vytažení klíštěte by děti měly nechat na dospělém. (Můžeme se zmínit i o nebezpečí kontaktu s neznámými zvířaty, alergické reakce – mnohé děti mají zkušenosti, nebezpečí kontaktu s cizími lidmi.)

Ve druhé části rozdělíme děti do skupinek. Instruktoři připraví obvazy, trojčípé šátky, případně dlahy. Činnost skupin mohou řídit instruktoři. Vyzkoušíme si prakticky některá ošetření – například znehybnění končetiny (ruka, noha – dlahy, trojčípé šátky), případně obvaz předloktí. Můžeme si vyzkoušet také obvaz ruky či chodidla pomocí trojčípého šátku (tzv. packa). Podle schopností dětí můžeme vyzkoušet i obvaz kolena, kotníku apod. Instruktor radí, pomáhá. Vedoucí dbá na to, aby se do činnosti zapojovaly všechny děti ve skupinách. Ponecháme čas na procvičení, vyzkoušení si, aby děti měly možnost se prostřídat. Pak obvazy a šátky vybereme.

Děti zůstanou ve skupinkách a vedoucí vypráví příhodu. „Na výletě jeden z kamarádů zakopl a upadl tak nešťastně na ruku, že s ní nemůže pohnout, pláče a stěžuje si na velkou bolest kolem zápěstí. A lékárnička jako z udělání zůstala někde ležet. Co uděláte?“ Děti se ve skupinách poradí a pokusí se najít řešení. Instruktor může pomoci radou. „Nemáte něco, co by vám mohlo posloužit místo obvazů, místo dlahy, místo šátku...?“ Necháme děti, aby ošetřily jednoho z členů své skupiny. Pak společně zhodnotíme práci, vysvětlíme si klady a zápory jednotlivých řešení. (Např. kdo použil ambulanci uzel?)

V závěru se usadíme s dětmi do kruhu. Připomeneme si, že každý z nás může někdy potřebovat něčí pomoc a stejně tak musí být připraven pomoc poskytnout. Při této příležitosti můžeme poukázat na vhodnost vytvoření vlastní KPZ (krabičky poslední záchrany), která se nám může v terénu mnohdy hodit. Vyzveme děti, aby si svou krabičku vytvořily – vedoucí předá dětem základní informace – pracovní list. Mohou ji přinést ukázat ostatním na některou další schůzku.

Tato aktivita přibližuje Ideály Pionýra: Pomoc, Poznání, Přátelství i Překonání. Aktivitou lze navázat na akci Pionýrská stezka.

Přístup k dětem se specifickými vzdělávacími potřebami:

Tato činnost nevyžaduje specifika pro práci s dětmi se specifickými vzdělávacími potřebami.

Upozornění pouze na děti s dětským autismem nebo s prvky autismu – tyto děti nedokážou adekvátně reagovat na dané situace. Jejich reakce mohou působit jako nezáměr o téma nebo neochota pomoci kamarádovi.

Moje poznámky:

Pozor na: Pokud máte možnost, můžete se domluvit na přítomnosti spřáteleného zdravotníka či zdravotní sestry na této schůzce, pro děti to bude určitě vítaným zpestřením.

KPZ – práci s ní, využití – je možné nahradit či doplnit vybavením oddílové lékárničky, jejím vybavením základními potřebami a seznámením se s jejich užitím.

Moje poznámky: